

เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2559 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ขอพระองค์ทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยิ่งยืนนาน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ข้าพระพุทธเจ้าคณะกรรมการ
คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

“การเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุด”

..เป็นที่ประจักษ์กันทั่วไปว่า สมเด็จพระเทพฯ ทรงเป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทย และทรงมีพระปรีชาสามารถหลายด้าน ทั้งด้านการประพันธ์ ด้านดนตรี ด้านภาษา และด้านศิลปะ แต่กระนั้นเลยพระองค์ก็ทรงใฝ่พระทัยศึกษาความรู้สูงสุดเท่าที่พึงจะหาได้ ดังพระราชดำรัสของพระองค์ท่านตอนหนึ่งความว่า “ความรู้ที่เราเรียนนี้ มักเป็นความรู้กลางๆ หรือความรู้เฉลี่ย ซึ่งในทางปฏิบัติจริงๆ อาจจะใช้ไม่ได้ทันที ต้องการเรียนให้ได้ความรู้สูงสุดจริงๆ อันจะนำไปใช้งานได้จริงๆ เพราะความรู้กลางๆ ก็คงแก้ปัญหาได้กลางๆ เท่านั้นเอง” อีกทั้งยังมีพระจริยวัตรเป็นผู้ใฝ่รู้แบบที่เรียกว่า “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ดังจะเห็นได้จากพระราชดำรัสที่ทรงพินภาษาฝรั่งเศสเมื่อครั้งรู้สึกถึงความถดถอยในทักษะการใช้ภาษาฝรั่งเศส ซึ่งสะท้อนให้เห็นแบบอย่างที่ดีของการเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุด

พระปรีชาสามารถ

ด้านการประพันธ์ พระราชนิพนธ์ ที่ทรงไว้มีจำนวนมากมาย ที่เป็นร้อยกรองนั้นมีบทร้อยกรองพระราชนิพนธ์คำฉันท์ดุซงญอและกาพย์ขับไม้ บทร้อยกรองเบ็ดเตล็ดและบทร้อยกรองสำหรับเนื้อเพลงทั้งเพลงไทยและเพลงไทยสากล ที่เป็นร้อยแก้วมีทั้งพระราชนิพนธ์ด้านวิชาการวรรณกรรมสำหรับเยาวชน และพระราชนิพนธ์ที่ทรงบันทึกเรื่องราวการเสด็จพระราชดำเนินต่างประเทศแต่ละครั้ง นับตั้งแต่เล่มแรกคือ “ย่าแฉนมังกร” เมื่อเสด็จฯเยือนประเทศจีนในปี ๒๕๒๔ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันมีพระราชนิพนธ์ในลักษณะบันทึกการเดินทางอย่างต่างแดนเช่นนี้หลายสิบเล่มแล้ว

ในด้านดนตรี เมื่อทรงพระเยาว์ ทรงเรียนดนตรีไทยที่โรงเรียนจิตรลดา ทรงใฝ่พระทัยศึกษาเชี่ยวชาญในเครื่องดนตรี ซอด้วง ซอสามสาย ซออู้ จะเข้ ฆ้องวง และขลุ่ย ครูดนตรีไทยของพระองค์ได้แก่ ครูนิภา อภัยวงศ์, ครูจินดาสิงห์ตัน, ครูเทวาประสิทธิ์ พาทยโกศล เป็นต้น ทรงเรียนระนาดเอกกับ ครูสิริชัยชาญ พักจำรูญ และเสด็จทรงดนตรีประจำที่บ้านปลายเนินตั้งแต่ พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา เมื่อทรงเข้าศึกษาต่อที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ทรงดนตรีกับพระสหายในชมรมดนตรีไทย และทรงเรียนขับร้องเพลงไทยกับอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน ในด้านการขับร้องเพลงไทยทำนองเสนาะ พระองค์ทรงเรียนกับอาจารย์กำชัย ทองหล่อ และอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน ส่วนการประพันธ์บทเพลงนั้น ทรงนิพนธ์

เพลงลูกทุ่งเป็นเพลงแรกในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ชื่อเพลงส้มตำ เพลงอื่นๆที่ทรงนิพนธ์ไว้ได้แก่ เพลงเต่ากินผักบุง, เพลงพญาโศก เพลงดุจบิดามารดร และเพลงลอยประทีปเถาเป็นต้น นอกจากนี้ดนตรีไทยแล้ว พระองค์ยังทรงดนตรีสากลด้วย โดยทรงเริ่มเรียนเปียโนตั้งแต่พระชนมายุ ๑๐ พรรษา แต่ได้ทรงเลิกเรียนหลังจากนั้น ๒ ปี และทรงฝึกเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่า จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จนสามารถทรงทรัมเปตนำวงดุริยางค์ในงานคอนเสิร์ตสายใจไทย และทรงระนาดฝรั่งนำวงดุริยางค์ในงานกาชาดคอนเสิร์ต

ในด้านภาษา ทรงศึกษาภาษาต่างประเทศหลายภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันตกคือ บาลี-สันสกฤต เขมรและจีน หรือภาษาตะวันตกคือ อังกฤษ ฝรั่งเศสและเยอรมันได้ทรงใช้ภาษาเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการเสด็จพระราชดำเนินเยือนต่างประเทศอยู่เนืองๆ นอกเหนือจากการใช้ภาษาในการสื่อสารยังทรงเชี่ยวชาญในบางภาษาจนถึงทรงประพันธ์บทกวีในภาษานั้นๆ ได้อาทิ บทกวีพระราชนิพนธ์ภาษาฝรั่งเศส “les pas de mon pere” หรือ “เดินตามรอยเท้าพ่อ” รวมทั้งทรงแปลกวีนิพนธ์ภาษาจีนกว่าร้อยบทเป็นภาษาไทย

ในด้านศิลปะ ทรงเริ่มสนพระทัยการวาดภาพจากการได้ทอดพระเนตรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงวาดภาพสีน้ำมันและ ขอพระราชทานสีที่เหลือมาทรงวาดบ้าง จากนั้นก็ได้ทรงงานด้านนี้ตามพระราชอัธยาศัย โดยมีได้ทรงฝึกฝนเป็นพิเศษ ทรงเป็นศิลปินที่ไม่หยุดนิ่ง ทรงทดลองเทคนิคต่างๆ และการใช้สี ทรงสร้างงานศิลปะจากสื่อหลากหลายชนิดและวัสดุเหลือใช้ รวมทั้งทรงใช้คอมพิวเตอร์ในการวาดภาพ นอกจากการวาดภาพยังสนพระทัยในด้านศิลปะเครื่องเคลือบดินเผา ได้ทรงงานปั้นไว้จำนวนมากไม่น้อย พระองค์ท่านทรงได้รับครอบครองช่างจากหลวงวิศาลศิลปกรรม (เชื้อ ปัทมจินดา) นับเป็นนิมิตหมายอันประเสริฐแก่การเป็นช่างเขียนช่างปั้น ซึ่งเป็นงานศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่ทรงสนพระทัย..

ไม่ว่าเราจะเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญมากแค่ไหน การศึกษาวิชาเคราะห์ให้รู้แจ้งถึงแก่นแท้ของเรื่องนั้นๆ และการหมั่นศึกษาทบทวนเป็นประจำเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณข้อมูลจากหนังสือ “ความสุขของสมเด็จพระเทพฯ”
โดย.. คุณโกวิท วงศ์สุรวัฒน์